

Aan het werk

De eerste nood: 16.000 hectare van het eiland staan onder water. Steden en dorpen zijn zwaar gehavend. Er is een grauwe binnenzee met dode bomen en verlaten huizen. België trekt zich het lot van Walcheren aan. De Belgische regering verstrekt een ongedekt krediet van 25 miljoen franc voor het

werk op Walcheren. Dit wordt later nog verhoogd. De levering en vooral het transport van stortsteen voor Walcheren krijgt voorrang en er wordt baggermaterieel beschikbaar gesteld. De Engelsen en Canadezen helpen waar mogelijk.

Foto Neeltje Flipse-Roelse: de Canadezen komen met schoppen

In mei 1945 volgt de algehele capitulatie en dan is ook het noorden bevrijd! Boven de Moerdijk bevindt zich het grote aannemersmaterieel. Daar zal ook een groot gedeelte van de mensen moeten komen, die deze werktuigen kunnen bedienen. Maar het duurt nog een paar lange kostbare weken, voordat de grote stroom van materieel voor Walcheren komt opdagen. De baggermolens en zuigers moeten bedrijfsklaar worden gemaakt. De onderdelen, die letterlijk ondergedoken zijn in de krekken van de Biesbosch, worden opgevist en gemonteerd. De vaarwegen naar Zeeland worden mijnenvrij gemaakt. Overal is men gelijktijdig aan het werk, maar alle gaten worden niet tegelijkertijd gesloten. Enkele honderden meters achter de vernielde dijk wordt een inlaagdijk aangelegd. Deze sluit aan de uiteinden aan op het intact gebleven deel van de dijk of de duinen. Een moeilijk karwei omdat in alle gaten geulen zijn gevormd door eb en vloed. Het moment van sluiting is moeilijk te bepalen.

Er wordt op Walcheren bij alle vier de dijkbreuken tegelijkertijd gewerkt: met 12 zuigers wordt in 9 maanden tijd ± 4 miljoen m³ zand opgespoten. Een vloot van 20 sleepboten en 28 bakken is voortdurend bezig klei naar Walcheren te varen. Met schoppen en kruiwagens

brengen de mannen orde in de chaos, zij brengen het profiel aan de dijk. En na hen komen de rijshoutwerkers en het stortsteen. Zij maken op het kleitalud een zogenaamde 'betuining' van takken en twijgen. Die dekken zij af met zware stenen om de onderliggende dijk enigszins tegen de aanvallen van de zee te beschermen. Dat is nodig als straks de winterstormen tegen de dijken zullen beuken. Najaarsvloeden zullen anders door de open gaten bruisen, de dijken verder stukslaan en diepe geulen op Walcheren uitslijten.

